

[Justitsministeren]

fang at være opmærksom på de homoseksuelles særlige situation.

Men også på andre områder, f.eks. i forbindelse med seksualundervisningen i folkeskolen, forsøger man at afsvække og modvirke den fordømmelse og intolerance, der tidligere var, og som vi ved kan opstå, og som nogle steder stadig væk opstår over for homoseksualitet. Jeg synes, at det er værd at holde det i erindring, når vi skal i gang med drøftelsen af disse to forslag.

For kort tid siden havde vi i Nordisk Råd lejlighed til at drøfte, hvorvidt der er behov for, at der gennemføres særlige undersøgelser eller et særligt oplysningsarbejde vedrørende de homoseksuelles stilling. Det var den danske regerings opfattelse, at der ikke er behov for sådanne særlige foranstaltninger. Regeringen henviste bl.a. til, at der ikke her i landet finder en særlig diskrimination af homoseksuelle sted i lovgivningen, ligesom det ved udarbejdelsen af ny lovgivning søges taget i betragtning, at de homoseksuelle kan have særlige problemer.

Dette standpunkt, som regeringen altså indtog i Nordisk Råd, er også mit udgangspunkt i dag i forbindelse med behandlingen af de to beslutningsforslag.

Med hensyn til det første forslag, forslaget om partnerskab for homoseksuelle, vil jeg minde om, at ægteskabsudvalget også har overvejet disse spørgsmål. I ægteskabsudvalgets betænkning nr. 1 har man behandlet spørgsmålet om adgang for homoseksuelle til at indgå ægteskab, og i betænkning nr. 8 har udvalget drøftet spørgsmålet om en egentlig samlivslovgivning for ugifte samlevende, herunder mellem personer af samme køn. Det var opfattelsen hos et overvejende flertal i udvalget, at der ikke bør indføres adgang for personer af samme køn til at indgå en form for ægteskab. Udvalget henviste i den forbindelse til, at de homofiles interesser i alt væsentligt vil kunne imødekommes derved, at det ved lovgivning i øvrigt eller på anden måde sikres dem, at væsentlige problemer kan løses på rimelig måde. Det gælder f.eks. spørgsmålet om retten til bolig, også efter samlivets ophør, og arveafgiftsproblemerne.

Jeg er helt enig med ægteskabsudvalget i, at dette må være den rigtige – og en fremkommelig – fremgangsmåde. Jeg kan nævne, at der netop på foranledning af ægteskabsudvalget for godt et års tid siden ved en æn-

dring af lejeloven blev givet mulighed for, at retten i forbindelse med en samlivsophævelse kan tage stilling til, hvem af to parter der skal have ret til at fortsætte lejemålet i en lejlighed, der har tjent som fælles bolig. Denne regel kan også anvendes af homoseksuelle.

På tilsvarende måde vil der i forbindelse med den kommende revision af ægteskabslovgivningen, arveafgiftsreglerne m.v. blive taget stilling til, om nogle af reglerne også bør kunne finde anvendelse på ugifte samlevende, herunder personer af samme køn. Jeg kan oplyse, at regeringen er indstillet på at imødekomme de homoseksuelles berettigede behov i så vid udstrækning som muligt, f.eks. i forbindelse med lempeligere regler om arveafgift, regler til sikring af den økonomisk svage part ved samlivsophævelse osv.

Det er således min opfattelse, at der ikke er noget særligt behov for en adgang for homoseksuelle til at lade deres forhold registrere. Jeg tror, at et sådant forslag kun vil have interesse for en helt ubetydelig del af de homoseksuelle.

Det er derfor min fornemmelse, at man vil hjælpe en langt større del af dem, hvis man følger den af mig her foreslåede fremgangsmåde, nemlig at lovgive på de områder, hvor vi ved der er vanskeligheder og kan opstå problemer.

I beslutningsforslaget om nedsættelse af en kommission til belysning af homoseksuelles situation henvises til, at man i Sverige allerede har en sådan kommission.

Må jeg gøre opmærksom på, at denne svenske kommission nu har siddet siden 1977, og at den efter syv års arbejde ikke har afgivet betænkning. Derfor synes jeg nok, man bør tænke sig ekstra om, inden man vælger den fremgangsmåde, man har valgt i Sverige. Hvis vi overfører de svenske erfaringer hertil, vil det sige, at vi i 1991 endnu ikke vil have fået en betænkning fra den kommission, der foreslås nedsat. I løbet af disse år vil der løbende skulle tages stilling til, hvordan lovgivningen skal indrettes i forhold til de homoseksuelle. Jeg tror også, at vi, inden en eventuel betænkning kommer, vil kunne have løst en række af de homoseksuelles problemer gennem lovgivning. Jeg mener derfor ikke, at det vil være nogen hensigtsmæssig fremgangsmåde at nedsætte en kommission som foreslået.